

Grimstad, 28.09.18

Høringsinnspill - samarbeid politi og barnevern

Stine Sofies Stiftelse arbeider for en barndom uten vold og overgrep gjennom å forebygge og avdekke vold og seksuelle overgrep mot barn, samt ivareta barnet, deres pårørende og etterlatte.

Innledningsvis vil vi presisere at stiftelsen er svært positive til et styrket samarbeid mellom politi og barnevern. Vi vil i det videre gi innspill på de konkrete spørsmålene som ble oppstilt i høringsbrevet.

1. Gir retningslinjene konkret nok veiledning for praksisfeltet?

Stiftelsen mener at retningslinjene gir konkret og utfyllende informasjon. Dersom retningslinjene implementeres og benyttes av samtlige politidistrikt og barnevern i kommunene vil dette trolig bidra til et stort løft i samarbeidet og oppfølgingen av barn som er utsatt for omsorgssvikt, vold og seksuelle overgrep.

For at disse retningslinjene skal virke etter sin hensikt mener stiftelsen at det bør bevilges midler til å etablere samarbeidsfora og kompetanseprogram som sikrer enhetlig og kvalitetssikker gjennomføring. Vår erfaring er at det forekommer mye «tilfeldig» samhandling mellom politi og barnevern i dag, og at det er stor variasjon i kvaliteten på samhandlingen fra distrikt til distrikt. Stiftelsen frykter at bekymringsmeldinger om omsorgssvikt, vold og overgrep mot barn skal stoppe opp hos de lokale barnevernstjenestene, når de i utgangspunktet burde vært formidlet til politi og påtalemyndighet. Vi mener derfor at samarbeidsfora og kompetanseprogrammer er en forutsetning for at de etatsansatte får drøftet ulike problemstillinger og øvet seg i god samhandling. Vi kan ikke se at retningslinjene alene kan sikre dette.

2. Er det temaer som burde vært utdypet eller som mangler?

Stiftelsen mener at lignende retningslinjer bør etableres også for andre involverte etater, slik som for eksempel familievernkontor, BUP, barnehager, skoler ol.

I tillegg mener stiftelsen at retningslinjene skal beskrive rutiner for samarbeidet mellom politi og barnevern i saker hvor det blir gitt sperret adresse. Herunder kode 6 og 7. Fylkesnemnda kan eksempelvis fastsette sperret adresse ved omsorgsovertakelse. Det er imidlertid ingen automatikk i at politiet blir koblet på i disse sakene. Dette er uheldig da barnevernet ikke har den samme kunnskapen om sikkerhet som det politiet har. Stiftelsen mener derfor at barnevernstjenesten må ilegges en plikt til å varsle politiet der det ilegges kode 6 og 7.

3. Er beskrivelse og anbefalinger i tråd med gjeldende regelverk?

Stiftelsen kan ikke se at beskrivelsene og anbefalingene avviker fra gjeldende regelverk.

4. Klargjør veilederen i tilstrekkelig grad det tverretatlige samarbeidet som er nødvendig?

Overordnet mener stiftelsen at retningslinjene klargjør ansvarsoppgavene og samarbeidsrutinene for både politi og barnevern på en god og oversiktlig måte. Det er også en fordel at det er gitt eksempler på rutiner som kan innarbeides lokalt.

Stiftelsen bemerker imidlertid at retningslinjene hovedsakelig benytter terminologien «bør» og «kan» når den viser til de ulike samarbeidsprosedyrene mellom politi og barnevern. Eksempelvis:

Samhandlingsrutine mellom politiet og barnevernstjenesten

Hvert politidistrikt har et fagmiljø med kompetanse på vold og seksuelle overgrep mot barn. Barnevernstjenesten og politiet **bør** opprette et kontaktpunkt hos hverandre, og det **bør** utarbeides en samhandlingsrutine som gir retningslinjer og føringer for etatenes samhandling i saker vedrørende vold og seksuelle overgrep mot barn. Barnehuset **bør** involveres i utarbeidningen av rutinene. Anmeldelsesprosedyrer skal ikke forsinke barnevernstjenestens og politiets samarbeid.

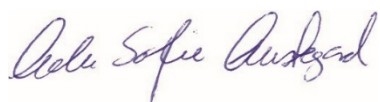
Eksempel på samhandlingsrutine fra Tromsø politistasjon, Statens barnehus Tromsø og barnevernstjenesten i Tromsø kommune.

Etter vår mening er det en forutsetning at samarbeidsprosedyrene gjøres *obligatorisk* i alle distrikter. Terminologier som «bør» og «kan» bør følgelig byttes ut med «skal» og «må». Dette vil sikre en enhetlig og lik fremgangsmåte, som i sin tur vil styrke tillitten til politi og barnevern. Barne- og likestillingsdepartementet (BLD) har kommunisert klare føringer for ansvar, samarbeid og samordning for alle forvaltningsnivåer når det gjelder arbeidet mot vold og overgrep. I en oppsummerende fremstilling utarbeidet av BLD 15.11.17 fremgår følgende:

- «Ansvaret for å forebygge og bekjempe vold og overgrep *skal* være fastsatt, tydelig og lederforankret på alle forvaltningsnivåer»
- «Arbeidet mot vold og overgrep *skal* samordnes på tvers av tjenester og sektorer.»

Stiftelsen mener på denne bakgrunn at innholdet i retningslinjene må løftes opp på forskriftsnivå slik at man sikrer at disse blir gjennomført og etterlevd.

Med vennlig hilsen

Ada Sofie Austegard
Generalsekretær
Stine Sofies Stiftelse

Malin Albrechtsen van der Hagen
Jurist
Stine Sofies Stiftelse